

ПЕРЕЩ

ВЕСЕЛА РЕСПУБЛІКА • № 12 грудень 2018

Валерій ЧМИРЬОВ

ПЕРЕДНОВОРІЧНИЙ ВІДГОМІН

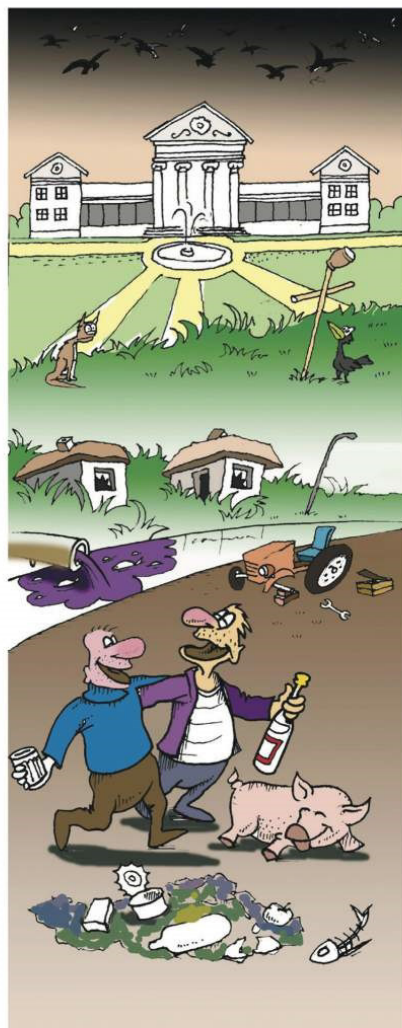
Будем, будем жить!

«Село. І серце одпочине:
Село на нашій Україні –
Неначе писанка, село.
Зеленим гаєм поросло.
Цвітуть сади, біліють хати,
А на горі стоять палати,
Неначе диво. А кругом
Широколистий тополі,
А там і ліс, і ліс, і поле,
І сині гори за Дніпром.
Сам Бог витає над селом».

(Т. Г. Шевченко, з поеми «Княжна»)

Кобзарю наш, що Вам сказати –
Вітчизну-неньку не впізнати.
Не те уже навкругжя нині...
Село на славній Україні –
неначе звалище, село.
Іть бур'янами поросло.
Сади засохлі, вбогі хати.
Лиш хазяїв нових палати
людей дивують. А кругом
круки витають над селом.
А ліс і поле, степ широкий
і повні рибою протоки,
і береги понад Дніпром
набрід скупив... Жахний погром!
Такі сини, Тарасе-батьку, –
у домі власному безхатьки,
хоч і спредвіку працездатні
і на шляхетні справи вдатні.
...Сумна змальована картина.
Та ще не вмерла України
і слава, і воля.
Ще нам чуло усміхнеться
прихильная доля.
Будем жити... Треба жити!
Й далі все робити,
аби втілились допевне
твої Заповіти!

Валентин ШУЛЬГА.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

– Ну, куме, вітаю тебе з роком Свині!

Наче ж і недавно це було. Зустрічаючи родичів, друзів, знайомих напередодні й під час різдвяних і новорічних свят, люди віталися традиційними словами:

– Із Різдвом вас та з Новим роком, новим щастям!

Нового щастя, слід визнати, було чомусь, як правило, дуже негусто, але більшість люду все ж сподівалася хоч на крихти його. А крихти таки були. Крихти...

Ну, а ниньки? Що є ниньки?

А це дивлячись для кого. Ось почув я по радію (а воно тепер відзначається годинним, а то й двогодинним базіканням часто про все й ні про що) унікальну передачу на унікальну тему: як зберігати і чистити дорожочності. Уявляєте? Для кого ця передача? Та зрозуміло ж: для наших любих олігархів і їхніх дружиноньок, а ще – для їхніх подружок.

Що ж до багатомільйонної маси народу, то йому подібні поради не потрібні: дешевенькі вінчалні обручки, скромненькі й такі ж дешевенькі браслетики й кулончики, придбані ще хтосьна-коли, особливого догляду не потребують.

Цьому народу не дає спокою інша проблема: як виживати в новому році? Як прогудувати, одягти-взути дітей? Усі платежі, ціни, тарифи оскажено і невпинно повзуть угору. Про ремонт квартир, будинків і говорити не доводиться: влада зловтішно перекидає цю непідйомну для пожильців справу на... них самих! Мине час, і людські житла перетворюються на руїни. Вже починають перетворюватися.

Що діяти? Звертатися по допомогу до найвищих верхів? Так звіди ж усе і йде! Ви лишень подивіться чи пригадайте їхні задоволені, рум'яні, вгдовані личка. Подивилися, пригадали? Отож-то.

А зарплати й пенсії? Ті ж верхи проголосили: йдемо до європейських стандартів. Радіо-телебачення не втомлюються називати суми тих зарплат і пенсій. Для чого? Щоб люди остаточно відчули себе викинутими на смітник історії? Схоже на те. Думаю, що це вже зрозуміли і в світі.

Просити помочі у Господа? Так он же Президент чомусь особисто представив віруючим новообраного очільника Української церкви! Чому це раптом? Церква ж наче відділена від держави... І Президент наче не мав бути присутнім при обранні ієрархами свого нового глави.

Питання, питання... Їх, на превеликий жаль, аж надто багато у переддень Нового року. І найприкріше відчуття у цей переддень – безпомічність. Хтось так примудрився втоптати людей у якусь дивовижну загінку, щоб їм у тій загінці стало остаточно зрозуміло: від них нічого не залежить. І не залежатиме...

Втім, Новий рік усе ж таки на порозі. І за нашими скромними новорічними столами звучатиме традиційне:

– З Новим роком!..

А от продовження традиційного вітання – «з новим...» – усе ж таки аж до сердечного болю хочеться, щоб воно таки настало. Яке саме?

Давайте думати.
І думати кріпко.

Володимир ЧЕПІГА.

Тости від Миколи КАПУСТИ

Думаю, не випить гріх
Нам за Свинок! І за тих,
Хто минулий рік служив,
Чесно із людьми дружив!..

А за всі ті негаразди
Хай відповідають газди,
Що сидять у верхотурі...
П'єм за тих, хто їх потурить!..

Рік Жовтої Свини зі Сходу
До нас приходить. Їй привіт!
Такому «свинству» всі ми раді
І щиро даємо обіт:

У Рік Свини поменше свинства
Творимо, люди, на Землі!
Щоб швидше засіяло Щастя
Та не згубилося в імлі!...

Малюнки Миколи КАПУСТИ

Запотиличники

ПРАЗЬКІ ПИРОГИ

Народного депутата України від Рівненщини Андрія Лозового затримали в аеропорту Праги з фальшивими грошима.

В Парламенті земляк так накричався, Що в Прагу розвантажитись попхався. За правилами міждержавних нот Потрапив Лозовий в аеропорт. Та у воротах пресвятої Праги Нардепу зле зробилося від спраги. Дістав з кишені «радикал» заначку, Аби прогнати з нутрощів болячку, Але купюри, батче, підвели – Вони чомусь фальшивими були. Потрапивши в халепу, «радикал» Підняв на ноги весь політзагал. Взялось за справу навіть МЗС, Що ледь не розвалилося через стрес. І витягли нардепа із тенет. А ось чому – залишився секрет. Та думка народилася в народу, Що представляє Лозовий породу, Яку втрачати не можна, бо вона У бідній Україні є одна. А ще дід Осип оприлюднив думку, Що правда там, де гроші на рахунку.

ЩОДО НАЙБІЛЬШОЇ БІДИ

Я до ліжка прилип,
Бо звалив мене грип.
З носа файно тече,
В горлі й грудях пече,
Ломить-крутить кістки,
Як у кліщах, мізки,
Жар проймає, аж піт
Залива очі й світ...
Та найбільша біда,
Котра серце з'їда
І все тягне до дна, –
Це на ліки ціна!

ЩОДО БІЛЬШОСТІ

На біббордах гасло свіже
Констатує: «Чесних більше».
То є правда. В агітгонці
Гасло це – на кожнім кроці.
Навіть всім відома пані
Відстає у вихваллянні.

Юрій БЕРЕЗА.

ШАНОВНІ ДРУЗІ!!!

Триває передплата на журнал
«ПЕРЕЦЬ. Весела республіка» та Бібліотеку
сатири та гумору до нього

ЖУРНАЛИ УКРАЇНИ

151

ІНДЕКС ТА НАЗВА ВИДАННЯ		Періодичність виходу на рік	1 міс.	3 міс.	6 міс.	12 міс.
			Вартість приймання передплати	Вартість приймання передплати	Вартість приймання передплати	Вартість приймання передплати
			2.90	6.70	8.15	12.50
			Вартість видання з доставкою	Вартість видання з доставкою	Вартість видання з доставкою	Вартість видання з доставкою
97835 60734 60195	ПЕРЕЦЬ. ВЕСЕЛА РЕСПУБЛІКА (укр.) Щомісячний кольоровий сатирично-гумористичний журнал; гуморески, фейлетони, вірші, анекдоти, народні усмішки, афоризми, пародії, карикатури, іноземний гумор. Всі передплатники безперешкодно набувають громадянство Веселої республіки тел. (044) 454-86-42, обсяг реклами – 10%	12	23.77	71.31	142.52	285.24
	щомісячна передплата на півріччя або рік	12	—	—	133.62	267.24
	«ПЕРЕЦЬ. ВЕСЕЛА РЕСПУБЛІКА» КОМПЛЕКТ у складі: ж. «ПЕРЕЦЬ. Весела республіка» (укр.) ж. «Бібліотека журналу «ПЕРЕЦЬ. Весела республіка» (укр.) Щомісячний кольоровий сатирично-гумористичний журнал; гуморески, фейлетони, вірші, анекдоти, народні усмішки, афоризми, пародії, карикатури, іноземний гумор. Всі передплатники безперешкодно набувають громадянство Веселої республіки тел. (044) 454-86-42, без реклами	12 12	38.91	116.73	233.46	466.92

96

Розділ 2

ІНДЕКС ТА НАЗВА ВИДАННЯ		Періодичність виходу на рік	1 міс.	3 міс.	6 міс.	12 міс.
			Вартість приймання передплати	Вартість приймання передплати	Вартість приймання передплати	Вартість приймання передплати
			2.90	6.70	8.15	12.50
			Вартість видання з доставкою	Вартість видання з доставкою	Вартість видання з доставкою	Вартість видання з доставкою
60194	БІБЛІОТЕКА ЖУРНАЛУ «ПЕРЕЦЬ. ВЕСЕЛА РЕСПУБЛІКА» (укр.) Кращі твори світових і вітчизняних сатириків і гумористів (класики і сучасники) тел. (044) 454-86-42, без реклами	12	15.14	45.42	90.84	181.68

БУДЬМО РАЗОМ у 2019 році!

Передплату на наш журнал можна оформити у будь-якому поштовому відділенні та інших пунктах прийому передплати.

ПОСПІШАЙМО!

ІНТЕРНЕТ-АГЕНЦІЯ
«ПЕРЦЯ»:

повідомляє,
аналізує
і коментує

ПІВСЕЛА СКАЧЕ, А ПІВ – ПЛАЧЕ

Ні, це не слова із відомої української пісні.

...Останнім часом в унікальну електрохалепу потрапило село Музичі Київ-Святошинського району Київської області. Щоправда, не все село, а тільки три-чотири його вулиці. А це, вважайте, уже півсела. Хоча на другій його половині нічого подібного не відбувається. Тобто ніхто не сумує, нікуди не скаржиться, а насолоджується життям, можливо, навіть скаче під мелодії, що лунають із телемереж та радіоприймачів. А у цей самий час на сусідній вулиці не до веселощів, а більше до плачу після підрахунків збитків, що з'явилися після зникнення світла у період, коли ніяких особливих природних явищ і близько не було.

І так триває вже не один рік. Тобто десятки сигналів від жителів села Музичі мають бути зафіксовані у відповідних аварійних службах облenerго. Дивує й обурює інше – ніхто ніяких висновків не робить, окрім стандартних «вжито заходів».

І ось саме заходів і не вжито. А причина в тому, що ті дві половини села обслуговують дві різні підстанції.

Одну, де, так би мовити, скачуть, забезпечує електроенергією та, що знаходиться у с. Шпичках. А другу, де «плачуть», – підстанція, яка базується у селі Княжичі. І та, й інша розташовані за кілька кілометрів від Музичів. Але чомусь одна працює справно, а друга за будь-якої погоди спричинює жителям кількох вулиць постійні проблеми. Яких тільки причин не називають члени аварійних бригад: то дерева заважають, то дороги погані. А можливо, справа в тому, що обладнання самих підстанцій електромережі вже давно потребує капремонту? Адже і те, і те з радянських часів не оновлювалося, а власники приватизованих облenerго продовжують їх експлуатувати, витискати з них не кіловати, а мільйонні прибутки через високі тарифи.

МЕНЮ ПО-УКРАЇНСЬКОМУ

Кажуть, що не варто рахувати чужі гроші і

заглядати до сусіда за столом у його тарілку.

Однак такі етичні перестороги не дають спокою деяким міжнародним експертам, які підраховували, що наша країна увійшла до десятки країн, жителі яких найбільше коштів витрачають на харчові продукти. У структурі бюджету пересічної сім'ї ця «стаття» становить близько 40 відсотків. Це, звичайно, не-мало.

Звичайно, такої інформації найбільше радіє наш міністр соціальної політики А. Рева, який порівняно недавно звинуватив українців у тому, що вони «багато їдять». Правда, що своє, міністр соціальної політики не сказав ні слова. Не відомо, у чій тарілці заглядали ті міжнародні експерти, але впевнені, що, приїжджаючи в Україну, вони залишають її не голодними. По-перше, їжа у нас смачна, висококалорійна і значно дешевша, ніж в інших європейських і не тільки країнах. Але одна справа – витратити на обід 100 доларів для міжнародного експерта й інша – для нашого рядового службовця, який вибиг, наприклад, із міністерського офісу із напівпорожнім гаманцем у кишені.

Ніхто не заперечує, що в українців здавна існує культ їжі. За будь-яких часів, навіть економічно найважчих, українці до харчів ставилися з повагою. Самі любили смачно поїсти, і гостей завжди мали чим пригостити. Такий ми гостинний народ. І дорікати нам, що ми багато їмо, просто недоречно. Тим більше із боку людей із значно вищими доходами. І зятягувати тугіше паски, як нам уже радили, ніхто не збирається. А з боку урядовців просто аморально заглядати у чужі тарілки. Спочатку треба подивитися у гаманці заможних українців. Бо хтось, щоб повечеряти чи пообідати, може дозволити собі замовити авіарейс у Париж, Лондон і т. д. А для когось звичайна котлета – уже розкіш.

Отже, тезу «багато їмо» варто замінити на «мало заробляємо». Бо саме від цього і залежить меню кожного, а про апетити, як і про смаки, не сперечаються.

Чергував Панько **БЛОГЕР.**

КОМУ ЧОРНЕ, КОМУ БІЛЕ

від Анатолія ВАСИЛЕНКА

– Ще раз гавкнеш господарю, що я краду яйця, – приб'ю!

– Василю, ти пісок на смак пробував? Він солодкий! Отже, ми вже третій день повземо якимось цукросховищем... А кажуть, що із цукром напруга!..

– О! Сьогодні пообіцяли істотні опади!

– Хапайся, якщо не хочеш, щоб я тебе відспівав!

– Ану, спробуй, підійди!..

Анатолій

– Не хвилюйтесь, ми рубаємо тільки хворі дерева. Ось у цього дуба – свинка.

Двадцять перше століття. На планеті Земля завихрилося руйнівними буревіями. І в природі, і майже в кожному народі. Вируйнують життєві середовища, виморюють народи.

Йдеться, звісно, не лише про ту стихію, що ураганами вихриє над землею, шаленіє потопами й пожежами, руйнує людські оселі, калічить і вбиває самих людей. Йдеться й про руйнівне чортівня, що отруйним гадюччям вповзає у людські душі, затьмарює розум, придушє совість. Якщо, звичайно, в людини ще того розуму й тієї совісті хоч трохи залилося. Якщо людина ще не перетворилася у генетично близького до неї ХРЯКА. Який своїм довгим рилом перерив усі сусідські городи. І своїм радіо- чи телехрюканням пояснює людству, що це «принужденіє к міру»... І світ, мовляв, має на решті зрозуміти, що де чути те хрюкання – там їхня територія і їхні життєві інтереси...

Частина людей трохи підучених, особливо з теренів Західної Європи, переконали, що за для миру на Землі й гармонії між народами всі гордієві вузли треба розв'язувати за круглими столами. Та життєва практика показує, що один круглий телепень, який возсідє десь за високим столом, може нав'язати стільки гордієвих вузлів, що тисячі мудреців за сотнями круглих столів віками їх не розплутають.

А якщо дурень не один?

На початку 2018 року телеглядач світу був «ощасливлений» феноменальним «телепеньшоу». Таке собі ніби звернення «високосядаючого діяча» до своїх нижчєсидячих. У «високосядаючого» лице, як завжди, – ніби «в тугій задумі». Нижчєсидячі, як інколи, – ніби освітлені прозрінням.

Та коли «орателя» повело у традиційне «дипломатичне» русло «Кузькіної матері» й він почав демонструвати «вселітаючі» ракети, пригрозив світові ледь не могилою – вибухнув рев «одобрення». І світ зрозумів, що це хвороба не лише однієї персони. Бо навіть не привладна, а підкладна проста людина знає ту істину, що будь-яке смертоносне чортівня має властивість повертатися на те місце, з якого його випустили. А від своєї персональної могили ніхто нікуди не втече. Навіть на тій території, де віками свободу й демократію «традиційно й спадково» «зберігають» по тюрмах та концтаборах. Де правду культивують лише ту, яка прислугує тюремним сатрапам. Бо нащадки сатрапів зостаються вірними традиціям предків...

Та й у світі «трохи цивілізованому» чи на територіях, прилеглих до нього, не так вже й «свято та божо». Іще з попередніх «осовободітельних війн» залилося чимало генетичних і політичних багнючків. Вони за Юдіна гріш продадуть своїй одноплемінці, національну честь і навіть свої держави. Бо Юдіна кров національного забарвлення не має. Але ж та Юдіна кров має постійне підживлення. Бо на планеті Земля, а можливо, й в усьому Всесвіті, є ДЖЕРЕЛА ЖИТТЯ і ДЖЕРЕЛА СМЕРТІ. Перші сприяють народженню й поширенню добра, світла, злагоди. Другі – сіють смуту, розбрат, тероризм, війни, каліцтво і смерть.

Практика доводить, що «чорні діри» є не лише в галактиці, а й на землі і навіть – у деяких людських головах.

Ось «дірка» російського думського масштабу. Жиріновскій: «Ми вибравем не тільки президента Росії, а правителя всієї планети...»

А ось і сам «новообраний правитель» Пу: «Росія преїмущество має перед другіми країнами тем, що она напрямую управляется богом...»

Перше враження, що «правителя» понесло. Від щастя про блискучу «операцію переїзбра-

нія». А потім закрадається думка, що, може, й чувак має рацію. Бо Сатана – також божество. Для сатанинців. Отже, «правителі» тих країн світу, які сповідують це «божество», або ж байстрюка гебістських «производителей», політичні горбани, спішіть на поклон. Лизніть покійно ратичку. Поцілуйте кінчик хвостика, або й...вище. Усе ж таки – «родная феня»...

На пряхках поясів гітлерівських посіпак також було самовосхвалення, що нібито з ними – бог. Правда, також не конкретизувалося, який. Але життя показало, що «напрямик» управляв ними Сатана.

Наслідки – мільйони людських жертв, зруйновано пів-Європи.

І крах самої «Дойчланд ібер аллес»... Тобто – тодішнього джерела бісівської чуми.

Здавалося б, стільки вихлюпнутого цим «джерелом» лиха мало б людство дечого навчити. Але вчаться ті, хто має розум. Совість може прокинутися у тих, у кого вона є. А якщо в голові імперська каламуть, а замість совісті – смердюче шовіністичне гнилице, з'являється нове інфекційне джерело каламуті й зарази. І пошесть розповзається по всьому світу.

Отже, «чорні діри»...

Присутність такого явища в суспільстві, «політичній еліті», а чи в окремі персони характеризується домінуванням дикунської безпардонності й хамства, нахабного цинізму і брехні, садистської жорстокості, ну, відповідно, й фізіологічною ненавистю до ворогів цього «аморального кодексу». Отже це мораль «чорних дір». Клімат «чорних дір» – це атмосфера страху. Внутрішнього. Щоб «рідний раб» не задумувався над тим, чого він так злиденно існує, бо може втратити й це. І зовнішнього – що може прилетіти смертоносна «Кузькіна мати»... І зруйнувати ще й ті «блага», у яких він живе.

То ж страх і брехня – внутрішня атмосфера кожної «чорної діри», що йменується імперією. Брехнею живуть панівні шурі. Брехні поширюють, аби жити й панувати. Брехнями вивертають мізки своїм народам і світові.

Та найганебніша властивість кожної «чорної діри» – поїдати світло. В усіх його проявах. Світло волі, світло правди, світло віри, світло справедливості, світло людського достоїнства.

Наприкінці двадцятого століття Україна вирвалася із «чорної діри» – Російської імперії. Але порвати остаточно оті рабські пута, якими століттями «укрошчали» наше національне і людське єство, не так просто. Тим більше, як каже російський журналіст Олександр Невзоров, коли «основний інстинкт Росії – захоплювати, давити танками, гвалтувати, силою приводити до «щастя і братства».

«Родичами» із цим загарбницьким плем'ям ми вже були. Хочеться побути звичайними поміркованими сусідами. Але кожен загарбник, бандюк, злодій хоче, аби все засталося так, як він «склав історическі».

Хоч фактично історично було так, як ідеологічний батько есесерівської імперії Карл Маркс описав у своїй праці «Разоблачение дипломатической истории XVIII века»:

«Россия, не имеющая никакого отношения к Руси, и получившая свое нынешнее название, в лучшем случае в XVIII веке, тем не менее – нагло претендует на историческое наследие Руси, созданной на восемьсот лет раньше. Однако московская история – это история орды – пришитая к истории Руси белыми нитками и полностью сфальсифицированная...»

Сфальшували історію, сфальшували релігію. Віками чорно й криваво грішили й грішать. Тепер намагаються довести світові, що виправляти гріхи – великий гріх. І може наступити Божя кара. Бо «Россия преїмущество имеет перед другими странами тем, что она напрямую управляется богом»...

Отже «Rusland uber alles»...

5 серпня 2018 року у соцмережах з'явилося повідомлення: «ОСТАННЯ СТАВКА МОСКВИ: патріарх Кирило йде на крок відчаю, щоб не допустити автокефалію України».

Патріарх зустрінеться з Варфоломієм, щоб обговорити «проблеми» щодо надання автокефалії Українській Церкві.

Незважаючи на свару, предстоятель РПЦ спробує наприкінці серпня зустрітися з Варфоломієм. Треба думати, що московська делегація поведе до Царгорода чималі валізи з коштовностями та погрозами...

Отже, д у м а є м о!

Звісно, звіриних шкур, які свого часу віз до продажного Діонісія IV московитський прицерковний шулер, не повезуть. Не ті часи, не ті звичаї.

Нині у московитській дипломатії модний «НОВИЧОК». Варіант ПСИХОТРОПНИЙ. Основні уражаючі компоненти: брехня, цинічне й нахабне перекручення фактів, жорстока сваволя, що ламає волю. Це щось на зразок сатанинського навіювання.

...Але знову думаю. Чому б делегації Росії, яка «...напрямую управляется богом», не прихопити із собою дельтапланериста Пукіна, що з богами на «ти», й не рвонуту прямо у засвіти??? Чи де там сидити це загадкове «божество», яке ними – «НАПРЯМУЮ»... І його прєосвященству Варфоломієві не ламали б душу, і світові показали б, що вони здатні чесно й справедливо відбутися покаяння за всі гріхи, ними накоєні.

Євген ДУДАР.

7 серпня 2018 р.

P.S. Від часу написання цього памфлету і його публікації в електронних ЗМІ проминуло кілька місяців. Московським псевдосвятим швондерам не вдалося зламати волю його прєосвященства Варфоломія. То вони вдалися до своїх традиційних методів – проклинання.

Казав, кажу й буду казати: церква, яка проклинає, – с а т а н и н с ь к а церква. Бо прокльони – один із десяти головних гріхів. Тим більше, коли ті прокльони шлють покликани від цього гріха застерігати.

Тим, хто звик проклинати, українці відповідають прислів'ям: «Господь – не дитина й не послухає ДУРНОГО ГАЛАТИНА...»

Вірю, що серед українського священництва будь-яких конфесій ДУРНОГО ГАЛАТИНСТВА немає. Й вони не будуть проклинати одне одного, а в мирі та згоді ЄДНАТИСЯ. Во ім'я ГОСПОДНЄ, во ім'я УКРАЇНИ.

Автор.

❖ Слова елейні
про справи сімейні

НЕВІСТКА

Дуже добру, люди, маю
Я тепер невістку.
Щодня в рота заглядає,
Як сорока в кістку.

ТРУТЕНЬ

Намина плоди дружини
Євгеній з городу.
Хоча влітку він не брався
Й за холодну воду.

НЕВЕЗІННЯ

Кум Василь купив кобилу,
А вона, скотина,
Така ж млява і лінива,
Як його дружина.

Микола ЮРЧИШИН.

❖ На Міністерську педрагу

А тепер – горбатий! – твердо мовив
мужчина. Після паузи повторив: – Я
сказав – горбатий.

– Горбатий, де ти там? – прочинила двері
жінка і суворо додала. – Давай, виходь!

Ні. Дорогі українці, я не цитую героїв зна-
менитого фільму «Місце зустрічі змінити не
можна». Просто так через кілька років може
проходити медичний огляд наших школярів
– учнів 6-7 класів. І причина банальна: наші
діти змалечку носять шкільні рюкзаки, вага
яких не відповідає жодним санітарним нор-
мам.

Судить самі: згідно з наказом Міністер-
ства охорони здоров'я України, вага шкіль-
ного приладдя без ваги самого рюкзака
чи портфеліка не повинна перевищувати
для учнів 4-го класу 2,3 кілограма. Я провів

експеримент і попросив четвертокласників
різних підгаєцьких шкіл зважити все окремо.
Богданчик, Дмитрик, Галя, Дениско, Петрик,
Ліля охоче погодилися. І з'ясувалося, що
діти носять від 1 до 2 кілограмів зайвої ваги.
Я не можу зрозуміти, чи то наказ МОЗУ від
18.01.2007 року не хочуть виконувати тому,
що він виданий під нещасливим номером
13 (а ми загалом досить забобонна нація
і панічно боїмося пустих відер та чорних
котів), чи то правила в Україні приймають
лише для того, аби їх ігнорувати?

Я знаю, неодмінно знайдуться дорос-
лі, які мені дорікнуть, що, мовляв, не слід
створювати дітям тепличних умов і хай зма-
лечку звикають до життєвих тягарів, колись
їхні ровесники і не таке носили. Так. Але ко-
лись і середній вік життя чоловіка становив
35-40 років, а 50 років – це вже був період
глибокої старості. Не маймо вчених, які ра-
хують норми для дітей, за дурнів, повірте,
вони знають, що встановлюють. Тим паче в
Україні, де недужими на момент закінчення
школи є ледь не 95 відсотків учнів, і чимало
з них – на хвороби хребта.

Але я знаю наших українців. Вони лише
безсило розведуть руками і скажуть: а що ми
порадимо, програми важкі, підручників бага-
то і т. д. Справді, програми непомірно важкі і
шкільного приладдя багато, але якщо добре
подумати (а Бог, створюючи нас, мабуть, хотів,
аби ми думали, інакше замість голови
мали б баняки з гарбузовою кашею), то вихід
завжди буде. Наприклад, для школярів мо-
лодших класів я пропоную такий варіант. У
цьому віці за однією партою сидять діти, які
симпатизують одне одному, і батьки та перші
вчителі чудово знають ці пари. Як і розклад
шкільних уроків на тиждень. Тому мами й
тата «напарників» домовляються (в час мо-
більних телефонів зробити це – раз плюну-
ти), що, наприклад, у вівторок Андрійко бере
підручник з математики, а його сусіда по пар-
ті Віталік – читанку, а в четвер навпаки.

Зрозуміло, що батьки мусять самі контро-
лювати, аби в цім випадку кляли все необ-
хідне згідно з домовленістю, бо діти можуть
просто забути, але ж здоров'я школярика

дорожче, чи не так? Для нормального нав-
чання і одного підручника вистачить, а на-
вантаження на дитячий хребет зменшиться.
І вчителі теж повинні виходити з подібними
ініціативами. Можна й інші варіанти придумати,
головне – мати бажання реально пі-
клуватися про дітей, а не відкуповуватися
від них дорогими електронними цацьками.

І пам'ятаймо, дорогі українці, що за на-
ших дітей та їхнє здоров'я і щасливе майбут-
не відповідальність несемо в першу чергу
ми, а не вчитель чи державний чиновник. А
як наші діти підروствуть, вони нам або подя-
кують, або... Далі подумайте самі.

Ярослав БОРСУК.

м. Підгайці
Тернопільської області.
Ілюстрації Миколи КАПУСТИ.

ВІТАЄМО ЮВІЛЯРА!

Дружній шарж Миколи КАПУСТИ

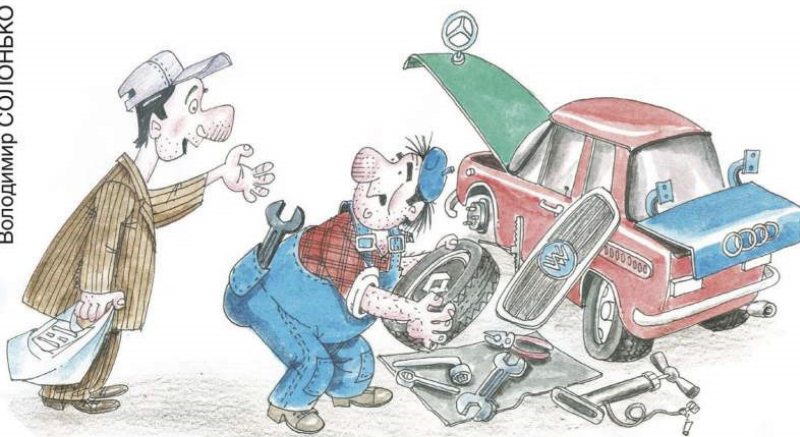
Давнього друга
і шанувальника «ПЕРЦЯ»,
добродія зі стажем,
архіхрещеного батька
«Аристократа з Вапнярки» –
«у бронзі», директора
«Зернопродукт МХП»

**Володимира
ОНУКУ**

із його неповторною
першою датою –

60-ЛІТТЯМ
від дня народження

Володимир СОЛОНЬКО

– Та ось попав в аварію з «євробляхерами». Тепер доводиться
з чого є своєму «Запорожцю» ремонт робити!..

Сергій ФЕДЬКО

Кажуть у народі: «Не поминай лихо-го». Але коли в отієї негарної історичної особи можна повчитися, то чому й не згадати її? Так, саме товариша Сталіна!

Уявіть собі, шановні читачі, ось таку картину. У центрі Москви в 1942 році, коли гітлерівців тільки-но відігнали від стін столиці СРСР, хтось почепив оголошення «Автобус на Берлін! 750 карбованців. Беремо посылки й передачі» або «Веземо до Києва (окупованого. – Ред.) усього до 200 рублів!» Даю вам гарантію, що вже того ж дня всі, хто клеїв такі оголошення, хто їх писав чи друкував, а тим більше ті, хто збирався їхати й везти пасажирів до Берліна чи окупованої німцями столиці України, сиділи б

Маршрути безглуздя

1942 рік.

АВТОБУС «МОСКВА–БЕРЛІН»!

у катівні НКВС імені товариша Берії. І підписували б власні свідчення та зізнання, що вони не хто інші, як шпигуни, наполегливо працюють на користь Фатерланду. А вже завтра всі вирушали у Сибір та на Соловки.

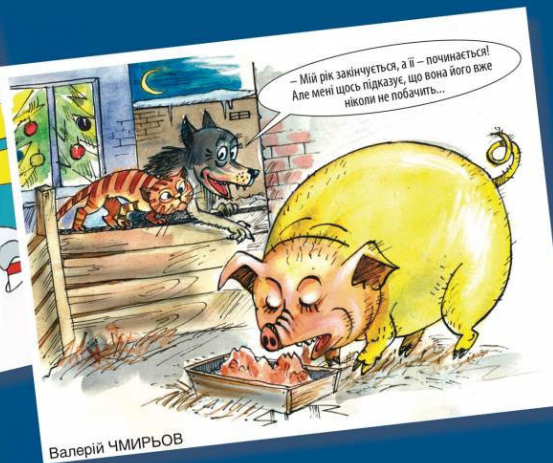
Тепер погляньмо на оголошення, що розклеєні по Запоріжжю (й не тільки). Агресор-сусіда веде неприховану, хоча й неоголошену війну проти України. На Донбасі ледь не щодня гинуть наші відважні воїни. А з Москвою, Ростовом у нас – автобусне сполучення! Росія загарбала український Крим. Але на окуповану територію півострова спокійно їздять автобуси, везуть людей прямісінько в Сімферополь чи Севастополь, навіть, як зазначається в об'яві, без пішохідного переходу через Перекоп (усе вже домовлено, все шито-крито!). Там ваші родичі? Можете передати їм грошей або чогось смачненького... До речі, й в окуповані терористами та росіянами Донецьк і Луганськ! Які проблеми?

Запитання в мене єдине: а чи існує взагалі така держава, як Україна?

Якщо так, то чи має вона органи, що обєрігають як її, безталанну, так і кожного з нас?

Чи ті органи виконують службові обов'язки, займаються потрібною справою, а чи гєндлярством? Тобто продають усе й усіх, як Лєйба качалки.

Пилип ЮРИК.

13 нотаток психіатра

ЗІРКОВА ХВОРОБА

– Здрастуйте! Дорога кумасю, рада вас бачити, отак на дорозі до базару. Ніяк не зберемося, щоб потеревенити про життя-буття нинішнє, нехай воно западеться! Але то таке. Розкажіть, як поживаєте, що там робить кум Степан Адамович? – закінчила свій спіч огрядна жінка, обнімаючи свою худу, як велосипед, куму Мелашку.

– Ой, не питаєте, кума. Мій Степан після того, як його скоротили і відправили на пенсію, захворів остаточно і не лікується, – відчайдушно махнула рукою Мелашка.

– Що за хвороба в нього така тяжка? – нетерпляче розпитувала дорідна кума Світлана.

– Від дурості ліків немає! – категорично заявила Мелашка. – Посудіть самі, після того, як його турнули на пенсію з кондитерського цеху, наверх, як крем із торта, повилазили амбіції Наполеона... Степан знайшов якусь козацьку організацію і купив за п'ятсот гривень собі звання генерала козацтва. Думаю, нехай... Чим би дитя не тишилося. Але коли довелося викласти три тисячі на генеральський мундир і ще півтори – на відзнаки, я ледь не збожеволіла. Кажу, ти, дурню старий, ніколи в армії не служив, а одразу в генерали лізеш! А він своє торочить: «Закрий рота, депресивна провінціалко, моя мета – стати «гетьманом» або ж «генеральним осавулом»....

– Бачу, в нього голос командирський прорізвався! – весело сказала Світлана.

– І просила, і молила я його, щоб не ганьбився на старості років, а він ще мені на зло у «Фейсбуці» зареєструвався і якихось «френ-

дів»-козаків збирає по всьому світові та обмінюється з ними фото у генеральському вбранні.

– Може, якусь коханку надивав, а козацтвом прикривається? – висунула версію Світлана.

– Ой, я вас бажаю... Кому воно треба, отаке щастя? – махнула рукою Мелашка. – Прийшов увечері, розпашилий, трохи напідпитку, радісний та щасливий... Похвалився черговою дурилкою картонною – членським квитком новоствореної «Партії спасіння України». Мовляв, там у цій партії буде займати пост кошового отамана «Борщегівської Січі». Де офіс партії знаходиться, він не знає, бо збори представників «ради отаманів» відбуваються під Шулявським мостом, біля секонд-хенду. Дві тисячі

гривень віддав шахраям і тишиться, мов дурник...

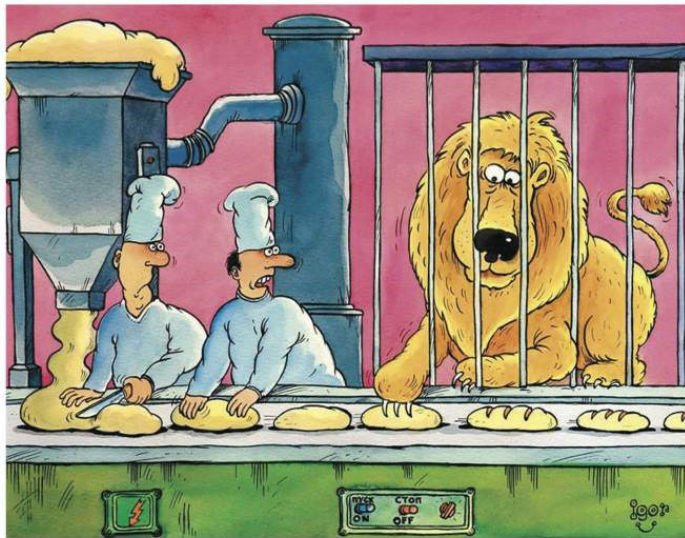
– Цікаво, чим ця історія з кумовим кар'єрним ростом завершиться? – глузливо запитала кума Світлана.

– Та вже завершилася – до банальності просто.

Щодня він вештався по Шулявці, розшукуючи тих козаків, що йому посад наобіцяли, допоки з того втомленого аварійного мосту по тім'ї каменюка не гепнула. Тепер лежить у лікарні, про козаків не згадує, але й не пам'ятає, як мене звати.

Микола **ВАВІРОВСЬКИЙ**.

м. Київ.

Олександр БРОНЗОВ, Ігор ЖЕВЕДЬ

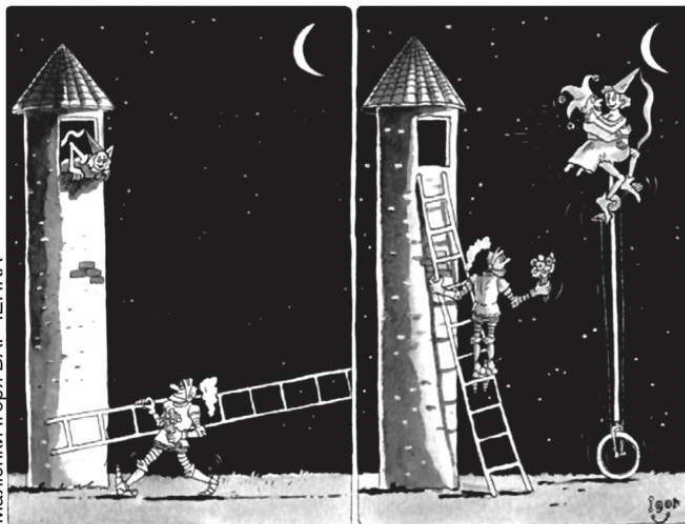

ПЕРЧИНКИ ЗА КОМІР

- ♦ І за великими цифрами можна чудово сховатися.
- ♦ Обережна людина – навіть думки в його голову не приходять, а закрадаються.
- ♦ Не кажи, що виробив колективну думку, якщо порадився лише з власним внутрішнім голосом.
- ♦ Не такий страшний чорт, як віра в те, що він існує.
- ♦ Рибалка рибалку бачить здалеку, от тільки риби не видно.
- ♦ Дисертацію він захистив. Хто тепер захистить від нього науку?
- ♦ Не місце прикрашає людину, а характеристика.
- ♦ На всякого мудреця достатньо наукових керівників.
- ♦ Може, тому й збита, що істина?

Михайло **ФРЕНКЕЛЬ**.

м. Київ.

Сторінку для дітей веде Олексій КОХАН

Привітання сніжиночки Валі

Яка гарна ялинка у нас!
Як навколо прекрасно все сяє!
З Новим Роком в цей радісний час
Вас сніжиночка Валя вітає!

Наче в справжнім барвистім вінку
Тут дівчатка й хлоп'ятка стрибають.
Дід Мороз і Снігурка в танку
Хоровод цей увесь звеселяють.

А ось гляньте: залишив барліг
І у пору для нього незвичну
Причвалав клишоногий ведмідь
На ялинку шкільну новорічну.

Прискакав сюди й зайчик-тремтій,
Запросили лисичку та білку.
В круговерті веселій такій
Усі в танець пішли під сопілку.

Учні раді. Радію і я.
Новорічна ялинка удалась.
Навіть вчителька перша моя,
Бачу, справді у нас закохалась.

Її учнів тепер не впізнати,
Бо ж справжнісінькі стали сніжинки.
Між собою про щось гомонять
І кружляють навколо ялинки.

Микола ЮРЧИШИН.

Позичений щоденник

— Васю, де це твій щоденник дівся?
Мов кризь землю провалився!
— Я його позичив Люсі —
Полякати її бабусю...

Олександр СТАХОВСЬКИЙ.

ЗАГАДКА

Не дотримується моди —
Чи мороз, чи спека —
У кожусі вона ходить
І про себе б-б-ека.

(єжєвО)

Аркадій МУЗИЧУК.

Добра робота

Ведмідь спитався у Єнота:
— А яка в тебе робота?
Ось я навчився мед збирати,
Щоб потім смачно ласувати.

— Недаремно звуть: Єнот —
Знаю я лише сім нот,
Та з них пісеньки складаю,
Соловейко їх співає.

— О! То добра є робота!
Її кожен в лісі знає,
Бо дзвінкий спів соловейка
Всім нам настрій підіймає!

Кирило ВОЛОДІН-ПАНЧЕНКО.

Чому мокрі ніжки

— Чом у тебе мокрі ніжки?
— Ми надворі грали
в сніжки.
— В сніжки грали? Не біда.
Тільки де взялась вода?
— А вода була під снігом...
Бо на вулиці відлига.

Володимир СЛЄПЦОВ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

«У цій писанині (переданий П. Порошенку підписаний парламентаріями лист із закликом публічно підтвердити інформацію про нібито наявність у нього незадекларованого майна, корпоративних прав та коштів в офшорних юрисдикціях, а також відомості про ухиляння від оподаткування в Україні. – **В. Ш.**) чітко проглядається почерк особи, незмінно присутньої в експертних моніторингах як лідер з неправди. І слід політичної сили, яка ніколи не була перебір-

ливою у засобах боротьби за владу. Саме остання найактивніше і просуває тезу про неіснуючий бізнес Порошенка в Росії і з Росією, зокрема не гребує займатися цим і на телеканалах, які взяли на себе роль п'ятої колони Кремля».

Артур **ГЕРАСИМОВ**,
лідер Фракції «Блок Петра Порошенка»
у Верховній Раді України.

СВИНЯ

Свиня у панський двір залізла;
Посновигала там
По всім куткам,
На смітнику кісток погризла,
Полежала в багні,
Як слід Свині,
В гної куйовдилася пикою своєю...
Та із гостей ізнов прийшла
Така ж, як і була, –
Свиня свинею.
От став свинар її питать:
– Що, Свинко, бачила ти в пана?
Чи хороше там гостювать?

Яка була тобі там шана?...
Я чув колись, що у панів,
Мов у царів,
Срібло та золото скрізь сяє,
Що буцім би пани так хороше живуть
Та солодко їдять і п'ють.
– Та де там воно є! –

Свиня йому мовляє. –
Брехня! Не слухай! Я ж була,
І їла, і пила,
Всі заходеньки обходила,
І смітники,
І суточки,
А доброго нічого там не вздріла,
То тільки вигадки дурні!

Не хочу я нікого прирівняти,
Звиняйте, до Свині...
Ні, далєбі, що ні!
Я тільки хочу щось спитати:
Траплялось на віку мені
Такєє бачити ледащо, –
Подивисься – не годне ані на що;
А як почне тебе судить,
То так оббреше, обчернить
Та рознесе таку погану славу,
Що соромно й сказать...
Так а се хочу вас, панове, попитать:
Еге, не гріх таку прояву
Свинею величать?..

Леонід Глібов (1827 – 1893).

Рубрику веде Валентин **ШУЛЬГА**.

Дозвольте зауважити

НІКУДИ СПІШИТИ

– Йди за мене заміж, – Гриць просив кохану.
– Я для тебе – хочеш? – Місяця дістану.
– Ні, не хочу, – твердо відказала Емма. –
Місяць – всім відомо – зараз не проблема.
Почекаю, любий, поки змоги стане.
Може, іномарку хто мені дістане.

ЛОГІКА П'ЯНИЦІ

Скрізь торочить він своє:
– Хто ж не п'є горілки?!
Чув я: нібито не п'є
Лиш сова – і тільки.
Та і то не без причин.
Просто ніяк пити:
Вдень дрімає, а вночі
Магазин закритий.

Василь **ШАРОЙКО**.

м. Нікополь
Дніпропетровської області.

Микола ГУГОЛЬ

Малюнки Віктора ЗУБА

СТОПА БУР'ЯНУ

(з медитацій Галини Литовченко
в «УЛГ» від 09.12.16.)

ФАЛЬСТАРТ

«За порогом крутить сніговій,
Завірюха розпустила поли.
А мені сьогодні, милий мій,
Із тобою тепло, як ніколи.
Горобину завидки беруть –
Заглядає до моєї шибки.
Тільки їй крізь снігу каламуть
Нас з тобою, милий мій, не видно.
Не уледять і зірки гріха,
Бо не буде їх до ранку в небі.
Чом же свічка полум'ям зітха?
Мов за мене журиться... Не треба».

Вочевидь, не скоїлось гріха,
не дійшло у любовях до «діла»...
Тому свічка й болісно зітха,
що всю ніч коту під хвіст горіла.

ПИСАННЯ КОСОЮ

«В саду в міжряддях косить бур'яни
Опісля зливи молоджавий тато.
... Із лободою бореться завзято.
Так захопила праця косаря,
Що у покоси вже кладе малину.
І мама, дивно, тим не докоря,
Складає мовчки стебла у ряднину».
«За ненароком скошений жасмин
колись матуся ладна була вбити».

Не слід вичитувати батькам
за ненароком скоєні огріхи –
вони підвладні небесам
і там одержать на горіхи.

У пані батьківський симптом
(але, звичайно, творчого розвою):
бач, водить нібито пером,
а схоже, що накошено косяю.

ЩЕРБАТЕ ДРУКОДІЛЛЯ

(з добірки пасторалей
Тетяни Майданович в «УЛГ»
від 09.12.16.)

МАРНІТА МАРНОТ

«Ні жалю, ні замрій, ні зітхання,
Ні поривів, що сплячуть кров...
Я тепер не чекаю кохання –
Я прозріла за ним Любов».

Ні коксу, ні торфу, ні гасу,
ні хмизу, ні нафти, ні газу,
ні навіть цурупалки дров...
А нащо? Керманич Парнасу
мастак розпалить мою кров!

СЛОВА, СЛОВА...

«Згадаєш на крутій дорозі мої слова.
Згадаєш в ніч холодну, глупу, –
слова як жар...»

«З тих слів, які вони казали мені давно».
«Господнє слово в радості покліч...»
«Між змарнованих слів...»
«В серці моїм слова...»
«Вагомого тривкого слова.»
«Золоті слова моїх пісень».
«В живого слова – трудний «триб»».
«Спини словесні атаки...»
«А я вінки плела...»
«А тут... Це ж навіть не слова...»

До біса в сучукрліті поетес,
удатних лиш на плетиво словес!

НАД ПІРВОЮ В ОЛЖІ

«Бо вищі і за правду, й за неправду...»
«Чи буде нарешті п о п р а в д і,
П о б о ж н о жити народ?»
«За істиною рвуться до небес...»
«Немає межі для брехні...»
«Бо вернеться ваша брехня...»
«Один з брехливих тих псів...»
«Це самообман – чи олжа?»
«Глибоко в серці немає неправди й біди...»
«Цього по правді вже не скажеш ти –
Обман ти вибрав».
«Ти можеш правди не казати,
Та не кажи неправди».

О лучча з луччих Феба учениць,
що на повчання сі сказать?
Ви вправі й побрехеньку написати,
та не пишть марниці!

Перчанський книжковий ярмарок «СміхоГРАЙ»

Зустрічайте нові книжки 2018 року Бібліотеки журналу
«ПЕРЕЦЬ. Весела республіка»

Лариса ЧЕПІГА

«Жіноча застільна»
Формат 70х100/32,
обсяг 64 стор.
Відпускна ціна – 18,00 грн

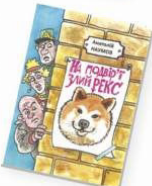
Олег ЧОРНОГУЗ

«Від Крижополя
до Нью-Йорка», том 1
Формат 70х100/32,
обсяг 64 стор.
Відпускна ціна – 18,00 грн

Анатолій НАУМОВ

«На подвір'ї злий Рекс»
Формат 70х100/32,
обсяг 64 стор.
Відпускна ціна – 18,00 грн

Олег ЧОРНОГУЗ

«Від Нью-Йорка
до Крижополя», том 2
Формат 70х100/32,
обсяг 64 стор.
Відпускна ціна – 18,00 грн

Микола КАПУСТА

«Дошкульний Олівець»
Формат 70х100/32,
обсяг 64 стор.
Відпускна ціна – 18,00 грн

Юрій БЕРЕЗА

«Слово – гостю!»
Формат 70х100/32,
обсяг 64 стор.
Відпускна ціна – 18,00 грн

Пилип ЮРИК

«Ворожіння на кавовій
гущі, або Конституція
Пилипа Юрика»
Формат 70х100/32,
обсяг 64 стор.
Відпускна ціна – 18,00 грн

Юрій ПРОКОПЕНКО

«Кримінальний кросворд»
Формат 70х100/32,
обсяг 64 стор.
Відпускна ціна – 18,00 грн

Петро ПЕРЕБИЙНІС

«Іменини року»
Формат 70х100/32,
обсяг 48 стор.
Відпускна ціна – 15,00 грн

Аркадій МУЗИЧУК

«Заспіваймо,
браття, славень»
Формат 70х100/32,
обсяг 64 стор.
Відпускна ціна – 18,00 грн

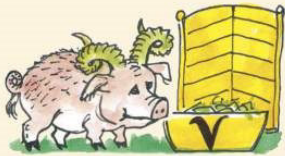

Володимир СОЛОНЬКО

(Карикатури, шаржі)
Формат 70х100/32,
обсяг 64 стор.
Відпускна ціна – 18,00 грн

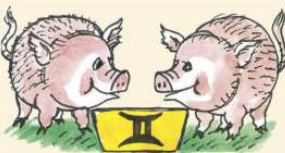
Хто не встиг передплатити ці видан-
ня через «Каталог передплатних видань
України на 2018 рік» (індекси 60194 та
60195), хай не журиться! Книжечки мож-
на отримати післяплатою через поштові
відділення «Укрпошти», зробивши заявку
(вказати своє прізвище та адресу) за теле-
фоном відділу розповсюдження редакції:
(044) 456 8327 (запитати Олену Андрі-
ївну), або написавши лист на електронну
адресу: perec2018@ukr.net

ОВЕН (21 БЕРЕЗНЯ – 20 КВІТНЯ)

У рік Жовтого земляного Кабанчика змін у вашому житті буде аж занадто. Якщо в першому півріччі відчуватимете себе обранцем долі, то в другому все кардинально зміниться. Штурмуватиме на всіх фронтах. І тільки ваш вольовий характер і природна зібраність допоможуть вивести корабель життя у тиху гавань. Головними помічниками стануть родичі та близькі люди, порадами яких не нехтуйте, бо вони матимуть рацію.

ТІЛЕЦЬ (21 КВІТНЯ – 21 ТРАВНЯ)

Ваша працелюбність поб'є всі рекорди, а залізному терпінню й природній наполегливості можна тільки по-доброму позаздрити. Готовність працювати не покладаючи рук принесе очікувану щедрю винагороду. Свинка зі свого боку віддячить усім трудолюбам. Не виключено, що саме серед Тільців побільшає мільйонерів.

БЛИЗНЮКИ (22 ТРАВНЯ – 22 ЧЕРВНЯ)

Непосидючі й невгамовні, вічно поспішаючи один поперед одного. Без вас жодна подія в житті родини, країни не відбуватиметься. Ви скрізь устигнете. І відпочити на курорті теж. Як ви вже зрозуміли, рік для вас буде меганасиченим різними подіями і дуже вдалим. Головне – знаходьте в собі сили доводити почате до кінця. І не забувайте про заздрисників, які в будь-який момент можуть підкласти вам свиню, причому не одну.

РАК (23 ЧЕРВНЯ – 23 ЛИПНЯ)

Усім так і кортить вас ушипнути. Та не на того напали. У цьому змаганні Ракам немає рівних. Влітку зірки вам пророкують далеку подорож, яка допоможе пізнати інше, краще життя і знайти в ньому себе. З'явиться хороша можливість відкрити власну справу, над якою вже давненько подумували, але так і не наважувалися розпочати.

ЛЕВ (24 ЛИПНЯ – 23 СЕРПНЯ)

Вашої уваги потребуватимуть всі й одразу, а відмовити в підтримці не зможете. Як же інакше, ви ж – Лев? І на роботі впораєтеся, і вдома, і не пройдете бездушно повз покинуте на вулиці котеня... Та з часом зрозумієте, що вас на всіх не вистачить. Рубати з плеча і відмовляти в допомозі не варто. Просто пам'ятайте, що не обов'язково стрімголов бігти через усе місто до друга (подруги), щоби висловити свою підтримку. Достатньо просто подзвонити. Користуйтеся благами цивілізації, які й створені для того, щоб полегшувати життя.

ДІВА (24 СЕРПНЯ – 23 ВЕРЕСНЯ)

Ви, як завжди, чарівні й ефектні, здатні своєю харизмою гори зрушити, не те що сісти в директорське крісло. Кар'єрний ріст вам гарантовано. І з товаришським Кабанчиком зможете знайти спільну мову, прихилити на свій бік. Єдине – поставтеся відповідально до власного здоров'я. Це – найбільший людський скарб, який, на жаль, ми не вміємо берегти.

ТЕРЕЗИ (24 ВЕРЕСНЯ – 23 ЖОВТНЯ)

Для вас рік буде спокійним і загальною успішним. Звісно, не обійдеться без злетів і падінь, приємні сюрпризи чергуватимуться з чорними смугами, але оглядаючись на події 2019 року, згадуватиме його з усмішкою. Загалом більше усміхайтеся. Це не лише приємно, а й корисно.

СКОРПІОН (24 ЖОВТНЯ – 22 ЛИСТОПАДА)

Представники цього знака житимуть за заздалегідь наміченим планом. Складатимуть бюджет на кожен місяць, займатимуться ремонтом і господарськими проблемами. Соматним і неодолимим можна не переживати з приводу нестачі шанувальників. Їх буде предостатньо. Можливо, влітку 2019 року Скорпіон зустріне свою «другу половинку» і навіть спланує весілля, чим неабияк здивує рідних та друзів.

СТРІЛЕць (23 ЛИСТОПАДА – 21 ГРУДНЯ)

«Які у вас хороші й розумні діти», – часто кажуть вам знайомі. Це правда, як і те, що лєвова частка заслуги в цьому ваша. Бо ви живете заради їхнього майбутнього. І цього року старатиметесь не менше, а може, навіть більше. Бо хочете, щоб було краще, бо хто, як не ви. Ось так у сімейних клопотах і пошуках додаткового заробітку й мине весь рік. Не забувайте тільки у цьому безкінечному марафоні час від часу робити передишки. Збережіть сили ще й на онуків.

КОЗЕРІГ (22 ГРУДНЯ – 20 СІЧНЯ)

Ви перші, кому пощастить зустрітись із символом нового 2019-го. Тож буде привід хрюкнути! А після свята, мов ошпарені, кинетесь до роботи, щоби встигнути виконати все, що наобіцяли домашнім за новорічним столом. Не рвіть передчасно волосся на голові – з роками воно й саме випаде. Зірки підказують, що вам усе вдасться, хоч і коштуватиме величезних зусиль. Скинете трохи зайвих кілограмів, проте до кінця року все заплановане виконаєте і перевиконаєте. Матимете й для себе бонус: вас любитимуть ще більше.

ВОДОЛІЙ (21 СІЧНЯ – 19 ЛЮТОГО)

Тільки владнали всі питання з водоканалом, як обленерго надіслав подарунок під ялинку – укладіть нові договори на постачання і розподіл електроенергії. Ну, чим би ви ще займалися взимку? Не тітешся, що вдалося все оформити з першого разу. Доведеться побігати по різних інстанціях і навесні, і влітку. Бо то комп'ютер зламається, то оператор не додивиться, то ви не зможете додзвонитися – причини завжди знайдуться. Головне – реагувати на все з гумором. І здоров'я збережете, і гроші. Заощадливість – хороша риса.

РИБИ (20 ЛЮТОГО – 20 БЕРЕЗНЯ)

Ви сповнені сил, рішучості й оптимізму. Сміливо застосовуйте свої найкращі якості на новій посаді. Уже все затверджено й підписано згоди, тож можна полегшено видихнути й працювати на благо Батьківщини і наповнення сімейного бюджету. І хай вистачить не тільки на найнеобхідніше, а й на найзаповітніше і досі незвідане!

Олександр БРОНЗОВ, Ігор ЖЕВЕДЬ

Микола ГУГОЛЬ

Валерій ЧМИРЬОВ

😊 ЄВРОСМІШИНКИ 😊

ПОДУМАЄ І ВПУСТИТЬ

Жінка повертається з нічної зміни і бачить сусіда, який шкребється у двері свого будинку.

- Що це ви робите, шановний?
- Т-с-с-с! Дружина подумає, що це наш собака Гектор, і впустить мене додому.

ЗНИКНЕННЯ

Заплакана жінка прийшла до поліції сповістити про зникнення чоловіка.

- А коли він зник?
- Місяць тому.
- І ви тільки тепер принесли нам заяву?
- Так тільки сьогодні на їхньому заводі виплачують заробітну плату.

НЕ МОЖЕ ЛЮБИТИ

- Ти мене вже не любиш, — говорить жінка чоловіку.
- Звідки це ти узяла?
- Чоловік, який має такий смак, як у тебе, не може любити жінку, яка вже майже рік не вдягала модної обновы.

ЧУДОВИЙ ВЕЧІР

— Сьогодні ми матимемо чудовий вечір! — говорить молодик дівчині. — Я купив три квитки у кіно.

- Чому три?
- Твоїй матері, батькові та брату!

ВІДПУСТКА ДЛЯ ОДРУЖЕННЯ

— Прошу вас надати мені три дні відпустки за власний рахунок, — каже заступник директорів.

- Не скажете, для чого?
- Хочу одружитися!
- Це чудово, поздоровляю вас! Але чому ви не одружилися минулого тижня, коли були у своїй черговій відпустці?
- Не хотів її псувати.

ХІБА НЕ ЧУДОВО?

- Дівчина перед весіллям каже хлопцеві: — Моя мама розповідала мені, що мій дідусь викрав мою бабусю. Хіба не чудово?
- Не дуже! Такі старі люди...

До відома авторів! Для отримання гонорару прохання разом із творами надсилати копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номера, вказувати дані паспорта, адресу. Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи й малюнки не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, редакція відповідальності не несе. Матеріали, позначені літерою «Р», публікуються на комерційній основі. **При передруку посилання на «Перець. Весела республіка» обов'язкове.**

Друк: ТОВ «Інтерконтиненталь-Україна» (Керівники: О. М. Дорошенко, В. О. Павловський). 01021, м. Київ, вул. Інститутська, 16, оф. 1/15. Свідоцтво ДК № 4562 від 13.06. 2013 р. Підписано до друку 29.12.2018 р. Формат 70х100/8. Замовлення № 15983. Загальний наклад 17 696 прим. Виходить 1 раз на місяць. **Передплатні індекси: 97835, 60734.** Ціна договірна.

КРИСОВАЛДНА ГРОМАДА ВЕСЕЛОЇ РЕСПУБЛІКИ «ПЕРЕЦЬ»

ШЕФ-РЕДАКТОР

Василь СПОДАРЕНКО

Авторитетно керує

КРИСОВАЛДНОЮ ГРОМАДОЮ

ПРЕЗИДЕНТСЬКИЙ КОРПУС

Форма правління авторитарно-демократична

Свирід ГОЛОХВАСТОВ-ОНУК

(працює на авторитарних засадах)

Йозеф ШВЕЙК-МОЛОДШИЙ

(працює на демократичних засадах)

ГОЛОВА ПРЕЗИДІЇ

ПРЕЗИДЕНТСЬКОГО КОРПУСУ

Юрій ІЩЕНКО

Пильне око пантрування регламенту

РАДА СМІХОВОЇ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ

Секретар Ради сміхової безпеки і оборони (РСБО)

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Народний художник України

ПОСТІЙНИЙ ПОВНОВАЖНИЙ ПРЕСТАВНИК

ПРЕЗИДЕНТСЬКОГО КОРПУСУ

в органах влади Веселої республіки «ПЕРЕЦЬ»

Володимир ЧЕПІГА

Лауреат численних літературних премій,

супермайстер сатиричного пера

СЕКРЕТАР ПРЕЗИДІЇ

ПРЕЗИДЕНТСЬКОГО КОРПУСУ

Микола ВАВІРОВСЬКИЙ

Заслужений журналіст України

ВЕРХОВНА РЕДАКЦІЙНА РАДА

Головний Заводій Верховної Редакційної Ради

Олег ЧОРНОГУЗ

Заслужений діяч мистецтв України

Лідер жорсткої опозиції у Верховній

Редакційній Раді

Петро ПЕРЕБИЙНИС

Заслужений діяч мистецтв України

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ-КАРИКАТУРИСТІВ

Прем'єр-міністри образотворчих просторів

Веселої республіки «Перець»

Олександра ОКО

Заслужений художник України

Володимир СОЛОНЬКО

Народний художник Веселої республіки «Перець»

Валерій ЧМИРЬОВ

Народний художник Веселої республіки «Перець»

ДИПЛОМАТИЧНИЙ КОРПУС

Надзвичайний, Повноважний і Постійно діючий

посол України у Веселій республіці «Перець»

Анатолій ПАЛАМАРЕНКО

Народний артист України

Надзвичайний, Повноважний і Постійно діючий

посол Веселої республіки «Перець» в Україні

Євген ДУДАР

Заслужений діяч мистецтв України

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ОЧІЛЬНИК АГЕНТСТВА

«ПЕРЕЦЬ-ІНФОРМ»

Аркадій МУЗИЧУК

Лауреат численних літературних премій,

невтомний речник ВРП. Заслужений журналіст України

НАЧАЛЬНИК ВЕРХОВНОЇ СЛУЖБИ БЕЗПЕКИ

ВЕСЕЛОЇ РЕСПУБЛІКИ «ПЕРЕЦЬ»

Павло КАРЛОВ

Заслужений працівник культури України

ПЕРШИЙ ПОЧЕСНИЙ ГРОМАДЯНИН ВРП

Юрій ЦЕКОВ

Фундатор ВРП, історіограф української сатири і гумору

Засновник журналу:
ПП «Загальнополітичне видання «Сільські Вісті»,
газета захисту селян України»
03047, м. Київ, проспект Перемоги, 50
(Керівник В.І. СПОДАРЕНКО)

Видавець журналу:
ПП «Видавництво «СЛОВО»»
04060, Київ, вул. Ольжича, 29
(Керівник Є.С. ТЕТЕРЕВ'ЯТНИКОВ)

Видається з квітня 1922 року

Свідоцтво КВ №23040-12880ПР від 28.12.2017 р.

Телефон редакції: (044) 454-87-68

E-mail: perec2018@ukr.net

Поштова адреса для листів: Київ-03047, а/с 43

Літературний відділ: perets.vr@ukr.net

Художній відділ: perets.cartoon@ukr.net

Головний редактор: Юрій ІЩЕНКО

Заступник головного редактора:

Микола ВАВІРОВСЬКИЙ

Голова художньої ради, головний художник:

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Редактори відділів: Сергій ПАЛЬЦУН, Тимофій

ПРОКОПЕНКО, Лариса ЧЕПІГА, Ярослав ЧОРНОГУЗ

Художні редактори: Олег ГУЦОЛ,

Валерій МОМОТ, Сергій СЕМЕНДЯЄВ,

Володимир СОЛОНЬКО, Валерій ЧМИРЬОВ

Юридичний відділ: Костянтин СУЛИМА

Комп'ютерна верстка: Валерій АРСЕНЮК

© Перець. Весела республіка. 2018

СМІХОВІ ПРЕФЕКТИ ВЕСЕЛОЇ РЕСПУБЛІКИ ПЕРЕЦЬ ПО ОКРУГАХ:

Автономна Республіка Крим – вакансія
Вінницький – Леонід КУЦІЙ
Волинський – Василь СЛАПЧУК, Сергій ЦЮРИЦЬ
Дніпровський – Василь ШАРОЙКО
Донецький – Валентин ШУЛЬГА
Житомирський – Василь ДАЦЮК
Закарпатський – вакансія
Запорізький – Пилип ЮРИК

Івано-Франківський – Станіслав ГРИНДА
Київський – Віктор СЕМЕНЯКА
м. Київ – Григорій ГАЙОВИЙ
Кіровоградський – вакансія
Луганський – Павло КУЩ
Львівський – Олег КАЧКАН, Володимир ПАЛЬЦУН
Миколаївський – Василь ПІДДУБНЯК
Одеський – Дмитро ШУПТА
Полтавський – Павло СТОРОЖЕНКО
Рівненський – Юрій БЕРЕЗА, Василь ТИТЕЧКО
Сумський – Петро ТОВСТУХА

Тернопільський – Ярослав БОРСУК
Харківський – Микола ВОЗІЯНОВ, Володимир СУБОТА
Херсонський – Олександр КОНОВАЛЕНКО
Хмельницький – Олексій ТИМОЩУК
Черкаський – Сергій НОСАНЬ
Чернівецький – Флоріан БОДНАР, Олександр СВИНЦІЦЬКИЙ
Чернігівський – Сергій ДЗЮБА

Поштова адреса – 03047, м. Київ, а/с 43
Електронна пошта – perets.vlaskor@ukr.net